Lietas arhīva Nr. 1-0628-19/27
ECLI:LV:RVPT:2019:1104.130062819.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 4.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese B.Horuna,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Beļkus un tulci I.Novoseļcevu,
piedaloties /pers. A/, aizstāvim D.Vilemsonam,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8, 2019.gada 4.novembrī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta piektās daļas.

Aprakstošā daļa

2019.gada 1.oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja meklēšanas nodaļas inspektore S.Dubcova sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC375033 (turpmāk – Protokols) attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk – /pers. A/) par to, ka 2019.gada 10.janvārī plkst.20.23 Rīgā, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Audi A6, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Emmas ielu no Vecāķu prospekta puses, A.Dombrovska ielas virzienā, atrodoties narkotisko vielu iespaidā. Protokols sastādīts, pamatojoties uz policijas darbinieku R.Baltiņa un A.Cinatas ziņojumiem, Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.183 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai, un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.342. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu /pers. A/ noteikts transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums. Tādējādi ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 2.punkts.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.[15]panta piektās daļas, par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

Tiesas sēdē /pers. A/ no paskaidrojumu sniegšanas atteicās.

Tiesas sēdē /pers. A/ aizstāvis D.Vilemsons lūdza lietvedību šajā administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt, pamatojoties uz Latvijas APK 239.panta 7.punktu, norādot, ka šajā lietā būtu uzskatāms, ka lietvedība uzsākta vai nu 2019.gada 10.janvārī, t.i. pārkāpuma dienā, un kad /pers. A/ arī tika administratīvi aizturēts, vai arī administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas datums. Norādīja, ka nav skaidrs, uz kuru lietu ir attiecināms 2019.gada 11.janvāra lēmums rezolūcijas veidā par administratīvās lietvedības uzsākšanu, jo paralēli norisinājās arī lietvedība pēc Latvijas APK 46.panta.

Motīvu daļa

Noklausījusies /pers. A/ aizstāvja D.Voilemsona viedokli, pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 149.[15] panta piektajā daļā, ir izbeidzama turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Atbilstoši Latvijas APK 239.panta 7.punktam lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi. Savukārt atbilstoši Latvijas APK 37.panta ceturtajā daļa noteiktajam, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

No lietas materiāliem secināms, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšniece S.Irbeniece – Česle 2019.gada 11.janvārī ir pieņēmusi lēmumu rezolūcijas veidā, par administratīvās lietvedības uzsākšanu, atbilstoši Latvijas APK 238.[1] panta pirmajai daļai. Tiesa secina, ka minētais lēmums rezolūcijas veidā ir fiksēts uz Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 2.rotas jaunākā inspektora R.Baltiņa 2019.gada 10.janvāra ziņojuma oriģināla, un šajā ziņojumā izklāstītie fakti un ziņas ir attiecināmas uz konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu.

Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts 2019.gada 1.oktobrī, un Protokolā tā sastādītāja ir noteikusi arī administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku, proti 2019.gada 15.oktobrī plkst.12.00 Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Iepriekš minētā informācija ir norādīta arī Valsts policijas amatpersonas 2019.gada 2.oktobra sastādītajā paziņojumā, kas adresēts un nosūtīts /pers. A/.

Savukārt administratīvā pārkāpuma lietas materiāli tiesā saņemti 2019.gada 3.oktobrī.

2019.gada 15.oktobra tiesas sēdē /pers. A/ lūdza atlikt lietas izskatīšanu, t.k. izteica vēlmi, lai lietas izskatīšanā piedalās viņa aizstāvis – zvērināts advokāts D.Vilemsons.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka Latvijas APK 239.pants nepieļauj lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās konkrētos gadījumos. Tas nozīmē, ka, konstatējot Latvijas APK 239.pantā minētu apstākli, lieta netiek izmeklēta un izskatīta pēc būtības, bet lietvedība tiek izbeigta. Minētais nepieļauj administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros noskaidrot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un izdarīt secinājumus (sk. Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 3.novembra sprieduma lietā Nr.355/2008 9.punktu). Proti, Senāts secina, ka šajos gadījumos no tiesību normām neizriet policijas tiesības turpināt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.pants tieši noteic, ka, konstatējot attiecīgo apstākli, lietvedību vispār nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz. Ar jēdzienu "lietvedība" nav saprotama soda noteikšana, bet gan iestādes darbības, noskaidrojot lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tas ir lietas vešanu.

Tātad, ja iestājas Latvijas APK 239.panta 7.punktā norādītais apstāklis, tas izslēdz iestādes kompetenci vēl papildus veikt konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāva noskaidrošanu, tostarp, lietas faktisko un tiesisko apstākļu pārbaudi.

Ņemot vērā to, ka lietvedība administratīvajā pārkāpuma lietā uzsākta un reģistrēta ar Valsts policijas amatpersonas 2019.gada 11.janvāra lēmumu rezolūcijas veidā, administratīvā pārkāpuma lietas materiāli tiesā saņemti 2017.gada 3.oktobrī, un tiesai objektīvu iemeslu dēļ nebija iespējams izskatīt lietu Latvijas APK 37.panta ceturtajā daļā noteiktajā termiņa, kad var uzlikt administratīvo sodu, t.i. līdz 2019.gada 11.oktobrim, tiesa atzīst, ka ir konstatējams pamats administratīvās lietvedības izbeigšanai.

Līdz ar to tiesai, konstatējot Latvijas APK 239.panta 7.punktā minēto apstākli, nav pamata lietas izskatīšanai pēc būtības, tādēļ administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas APK 7., 213.pantu, 239.panta 7.punktu, 243. - 244., 248., 268.[1], 274., 274.[1], 275., 289.[7], 289.[16], 289.[17], 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda

izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 4.novembrī.

Tiesnese B.Horuna